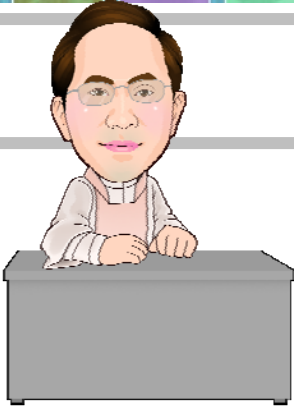

อาสนวิหารอัสสัมชัญ

ASSUMPTION CATHEDRAL

<http://assumptioncathedral.catholic.or.th/>

บทสนทนาจากเจ้าอาวาส

เปิดประตูแห่งความเชื่อ

ขณะที่อ่านข่าวสารวันนี้ พิธีเปิดปีแห่งความเชื่อ หรือพิธีเปิดประตูแห่งความเชื่อ ก็เพิ่งผ่านพ้นไปหมาด ๆ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 11 ตุลาคม ที่ผ่านมา แต่คำถามที่ต้องถามก็คือ เราได้เปิดประตูแห่งความเชื่อในความเป็นจริงแล้วหรือยัง?

และการที่จะเปิดประตูแห่งความเชื่อในความหมายที่ถูกต้อง และในความเป็นจริงเราต้องเข้าใจว่าเปิดปีแห่งความเชื่อหรือการเปิดประตูแห่งความเชื่อ จริง ๆ แล้วมันหมายความว่าอย่างไร?

เชิญเปิดหนังสือวิวรรณ์ (หนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์) บทที่ 3 อ่านข้อที่ 20 “ดูเถิด เรากำลังยื่นเคาะประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปกินอาหารร่วมกับเขา เขาจะกินอาหารร่วมกับเรา”

ภาพพระเยซูยื่นเคาะประตู เป็นภาพที่มีอยู่ในหลาย ๆ บ้าน แต่มีข้อที่หน้าสังเกต คือ ประตูที่พระเยซูเจ้ายื่นเคาะอยู่นั้นเป็นประตูที่ไม่มีลูกบิดที่จะเปิดจากภายนอก ประตูนี้ต้องเปิดจากภายใน และนี่คือที่มา หรือน่าจะเป็นที่มาของการ **เปิดประตูแห่งความเชื่อ**

เปิดประตูแห่งความเชื่อ ก็คือ การเปิดประตูหัวใจและเปิดประตูชีวิตของเรา ให้พระเยซูเจ้าและพระวาจาของพระองค์เข้ามาอยู่ภายในตัวเรา จากนั้นให้พระวาจาและชีวิตของพระเยซูเจ้าที่เราเปิดรับเข้ามาในตัวของเรา เปลี่ยนแปลงชีวิตของตัวเองให้กลายเป็น**คนใหม่**

เปิดปีแห่งความเชื่อ หรือ เปิดประตูแห่งความเชื่อ จึงมีความหมายของการเปิดชีวิตและหัวใจของเราให้เป็นชีวิต และหัวใจที่มีความเชื่อฟังองค์พระเยซูคริสตเจ้า ปฏิบัติตามหรือพยายามปฏิบัติตามทุกสิ่ง ที่พระเยซูเจ้าสอน

เปิดปีแห่งความเชื่อ หรือ เปิดประตูแห่งความเชื่อ **จึงไม่ใช่** การไปยืนออกันอยู่ที่ปากประตูวัดหรือประตูพระวิหาร คอยให้พระสันตะปาปา หรือ พระสังฆราชเปิด แล้วจึงเข้าไป แต่เป็นการเปิดดวงใจของเรา เปิดชีวิตของเรา ให้พระวาจาของพระเจ้าเข้ามาภายในดวงใจดวงนี้ และให้พระวาจานั้น ชำแหละ ชำ

แรก เปลี่ยนแปลงชีวิตจิตใจของเรา ตามเป้าหมายของพระวาจานั้น เหมือนดาบสองคมที่แทงทะลุเข้าไปถึงส่วนที่ลึกที่สุดในชีวิตของเราและเปลี่ยนชีวิตของเรา ตามที่จดหมายถึงชาวฮีบรูเขียนไว้

ดังนั้น เปิดประตูแห่งความเชื่อจึงไม่จำเป็นจะต้องไปเปิดที่กรุงโรม หรือที่ไหน ๆ แต่ต้องเปิดที่นี่ และตรงนี้ ตรงที่ ๆ เราอยู่นี่เอง

และวันนี้พระเยซูเรียกร้องให้เรา เปิดชีวิตและเปิดหัวใจของเรา **รับพระวาจา** ในวันนี้ของพระองค์ “.....จงไปขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจนและท่านจะมีขุมทรัพย์ในสวรรค์ และจงติดตามเรามาเถิด”

พระเยซูเจ้าในวันอาทิตย์นี้เรียกร้องให้เราเปิดหัวใจ เปิดชีวิตของเรา เพื่อรับพระวาจาที่สำคัญคือ “จงไปขายทุกสิ่งที่มี” และ “ติดตามพระเยซูเจ้า”

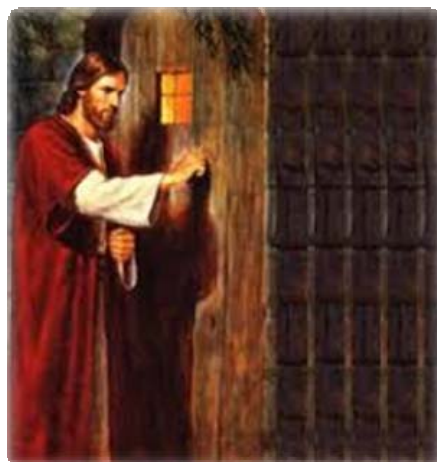
พระเยซูเจ้าเรียกร้องเราให้รู้จักดำเนินชีวิต ที่รู้จักตัดขาดจากสรรพสิ่งในโลก ไม่ยึดเกาะ ไม่ผูกพันอยู่กับสรรพสิ่งเหล่านั้น ดังที่เปาโลเคยกล่าวว่า แม้มีก็จงดำเนินชีวิตเหมือนไม่มี ไม่สะสมให้พอกพูน ไม่แสวงหาเกินเหตุ เกินความจำเป็น จนถึงกับต้องเบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อน

เราจะพบกับพระเป็นเจ้าได้ก็เฉพาะในความว่างเปล่า และที่สำคัญคือในการยอมปฏิบัติพระวาจาของพระเป็นเจ้า

และนี่คือ ปรีชาญาณสำหรับวันอาทิตย์นี้ คำถามคือ “เราทำได้หรือเปล่า?” “เราตั้งใจที่จะทำหรือเปล่า?” “เราพร้อมรับคำท้าทายของพระเยซูเจ้าในวันอาทิตย์ วันนี้หรือเปล่า?” “เราพร้อมดำเนินชีวิตที่จะ **ค่อยๆ** ตัดขาด ปล่อยวางจากสรรพสิ่งที่เราผูกพัน ค่อย ๆ ปล่อยวางทีละเล็กทีละน้อย แล้วหรือยัง?”

การตอบรับคำท้าทายของพระเยซูเจ้า และลงมือทำอย่างจริงจัง ค่อยๆ เป็น ค่อยๆ ไป คือ **การเปิดประตูความเชื่อของชีวิตของเรา** ให้พระองค์เข้ามา

ขออย่าให้การจัดงาน “เปิดปีแห่งความเชื่อ” “เปิดประตูแห่งความเชื่อ” กลายเป็นการ **ต้ำน้ำพริก ละลายแม่น้ำ**

สวัสดี...พ่อसानิจ